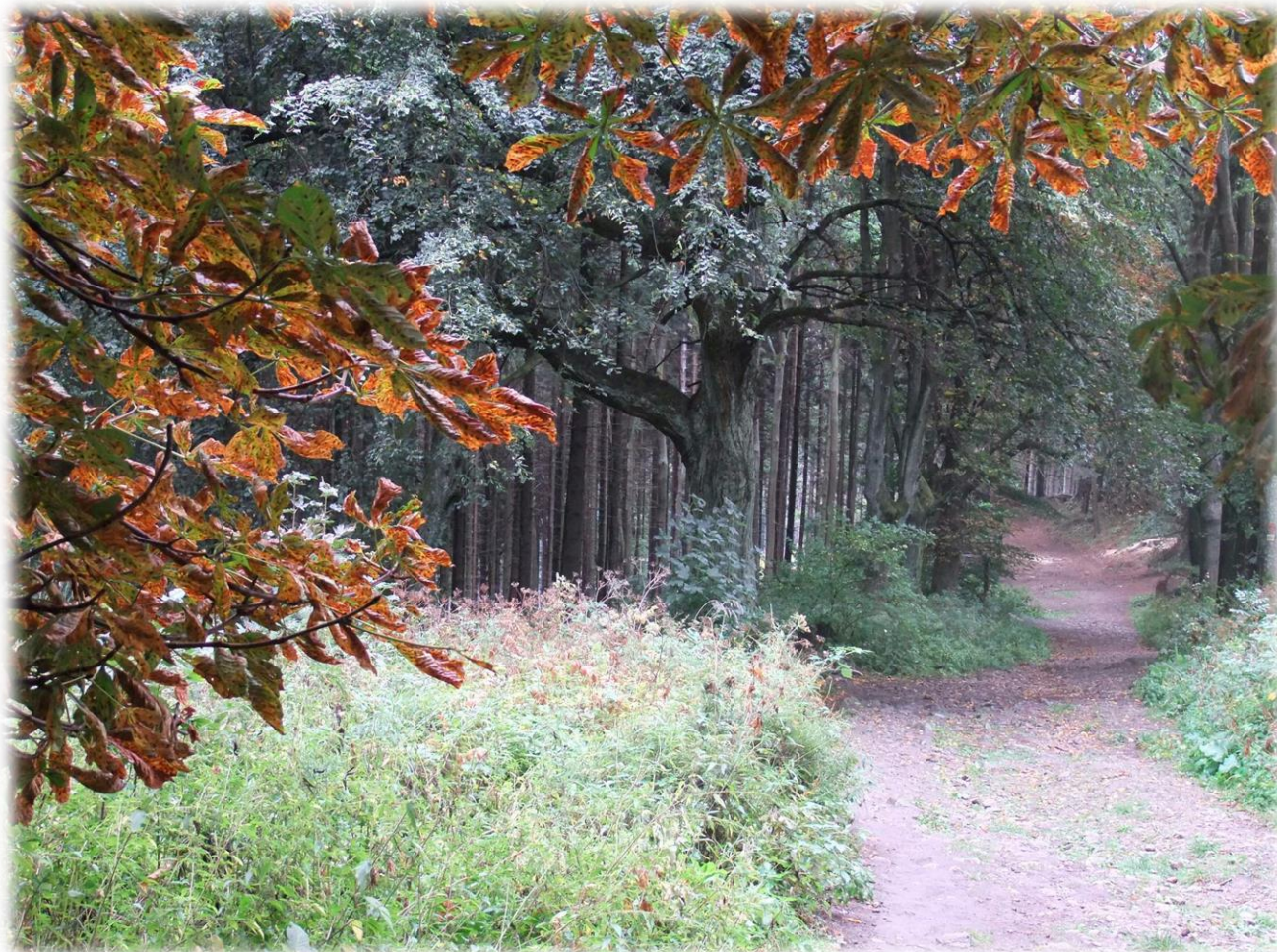

Dopis všem svatým. Pro mé milované bratry a sestry, následovníky svatého Františka,
aneb naše společná bratrská pouť na Svatý Hostýn.

Pokoj a dobro a lásku Boží do Tvého srdce, Pán Ježíš Tě naplň Svou láskou.

Velebí má duše, Hospodina a můj duch plesá nevýslovnou radostí v mém Pánu Ježíši Kristu. To On mi dal dar života, života v lásce Boží, v které mi posílá do mé cesty bratry a sestry, mé milované. Každý z nich je jiný, každý má tolik darů, které mohou obohatit toho druhého a dohromady tvoříme jedno překrásné a přesvaté tělo, tělo, které má tu nejkrásnější hlavu v celém vesmíru – našeho Spasitele Ježíše Krista. Na každém našem kroku nám Pán dává tolik darů, že se z toho až tají dech – stačí se jen dívat. Je tolik krásy, kterou dostáváme, abychom chválili Pána, abychom ho oslavovali a velebili. Tolik barev a tvarů a vůní a zvuků, tolik lidské lásky, stačí jen naslouchat a prosit o dary Ducha Svatého k otevření našich srdcí. Náš život je překrásnou cestou, která směřuje k našemu milovanému Hospodinu.

Pán Ježíš nám ukazuje na své přesvaté srdce a proto i my máme ukazovat druhým lidem Jeho lásku – tu lásku, která má tryskat z našich srdcí – tu lásku, která tryskala ze všech františkánských srdcí všech jeho bratří.

„Když se totiž (bratři) někde sešli nebo se na cestě náhodou potkali, vzlétl z obou stran šíp duchovní lásky daleko vyšší, než je přirozená náklonost.“

Co tím míním?

Čistá objetí, něžnou oddanost, svatá políbení, radostný pohled, nezkažené oko, pokornou pozornost, laskavou řeč, přívětivou odpověď, týž cíl, přesnou poslušnost, neúnavnou úslužnost.

Bratři opovrhovali vším pozemským, nikdy nemilovali sobecky. Vroucnost své lásky vylévali na společenství, a proto toužili dát v nouzi sami sebe každému bratru bez rozdílu, kdyby potřeboval pomoc. **Toužili často se setkávat a když byli spolu, měli velikou radost; a naopak - velmi těžké jim bylo odloučení a hořké a tvrdé loučení.** (Františkánské Prameny)

nekončí, jen jednou začne. Pane Ježíši, daruj nám, prosím, takovou víru, jako měl zde na zemi svatý František.

Jak je krásné být společně na mši svaté, slavit ten největší zázrak zde na zemi a přijmout do svého srdce a duše živého Boha, Pána Ježíše Krista.

To je dar nad dary, díky Tobě, Pane.

Je to jedinečná pouť k pravé vlasti, k pravému životu.

Chci vzývat Pannu Marii, aby se stala naší maminkou, maminkou nás všech, aby to byla ona, která nás přivede ke svému milovanému Synu. Hostýn má obrovskou krásu

všech modliteb, které se tady setkávají ode všech poutníků, kteří sem putují. Tolik krásných lidí, tolik svatých (jen někteří o tom ještě neví), tolik úsměvů a jak písmo praví, radosti. Proto NÁM svatý Pavel připomíná: Radujte se, radujte se v Pánu, říkám vám, radujte se.

Vždy se budu radovat v Pánu, jsem moc a moc rád, že jsem potkal zase své bratry a sestry, děkuji za tento dar Bohu. **TOLIK ÚSMĚVŮ NA JEDNOM MÍSTĚ!**

Bratrství je o společenství a tak jsme společně vyrazili na setkání SFŘ na Svatém Hostýnu. Člověk se ve svém životě pořád rozhoduje a hledá, co je pro něho nejlepší a přitom mu Pán všechno dává až pod nos. Stačí se jen dívat a věřit. Je to jednoduché, i ta značka na fotografii říká poutníku **ne-za-sta-vuj**, když jsi už vyšel, říká Pán Ježíš, chytني se mě za ruku, já sám tě povedu, nech konat mou vůli, vezmi na sebe svůj kříž, já sám ho s tebou ponesu.

Bůh se sám stará o vše, co potřebujeme – bratře a sestřičko, jen věř, staň se Abrahámem a věř, pak se budou dít ve tvém životě zázraky. Ta cesta nikdy

Prší a prší, no i déšť je Boží požehnání. Po adoraci a závěrečném požehnání, jsme společně vyrazili na kávu a zákusek. Venku pořád pršelo a pršelo. Já docela rád fotím, ale fotit v dešti se moc nedá. V srdci jsem si říkal: foťák, jsem sice, Pane Ježíši, vzal... no nevádí, přesto tě chci chválit a velebit.

Ale člověk mění a Pán mění?

Pro toho, kdo miluje Boha, není nic nemožné, a jinde se říká: slož, člověče, svou důvěru v Pána a On sám bude konat.

A tak jsem potkal bratříčka Rehka, to je překrásný malý ptáček, který se pořád jakoby pohupuje.

A jelikož jsem františkán, musím si při tom vzpomenout na krále Davida, jak on svým tancem velebil Pána. Děkuji ti, můj Bože, za dar pozorování, že skrze stvoření tě můžu velebit.

Pršet přestalo – hurá, pršet přestalo – tak z toho jsem se radoval 3 km po cestě do Bystřice pod Hostýnem, ale nepředbíhejme události.

Já, malý bratr Tom, má milovaná žena Jana, má milovaná sestřička Růženka a má milovaná sestřička Zdislávka a ve svém srdci jsem nesl své milované sestřičky Janu, Rafaelu, Pavlu, Květu, Klárku. Mimochodem, to ony jsou darem na mé cestě životem. A ještě jsem měl ve svém srdci všechny bratry a sestry všech františkánských řádů a všechny lidičky, které jsem ve svém životě potkal. No, a my všichni jsme společně vyrazili na křížovou cestu, a to bez deště, jen my a náš Pán Ježíš, Abba Tatínek a Duch Svátý, Panna Maria, svatý Josef, všichni naši andělé strážní a hlavně celé nebe a všichni svatí a světice Boží, takže docela dost dlouhý průvod. Ale místa bylo dost, nikdo se netlačil – vždyť jsou přeci SVATÍ.

Můj Pane, když jsi mě zavolal, abych se stal křesťanem a skrze kněze jsi mi řekl, ať si vyberu křestní jméno, zeptal jsem se tehdy: „Jaký svatý měl rád vlky?“ Otec hned řekl: „Svatý František“. No a já na to, toho беру, to je borec. Jsem moc rád, že mě Pán povolal do SFRČ a dal mi bratry a sestry. Je to dar, když se můžeme společně sdílet a jít cestou, která vede blíže k nebi.

Modlili jsme se trochu netradiční křížovou cestu. Modlili jsme

se každý
vlastními

slovy, co jsme právě prožívali ve svém srdci. Můžu říct, že to byla ta nejkrásnější křížová cesta, kterou jsem zažil. Dokonce se při jednom zastavení s námi modlil i náš bratříček Rehek zahradní (*ptáček z fotky*), tak to já považuji za zázrak Boží – skrze svatého Františka.

Cesta ubíhala. A Pán, když rozdává, dává plnými nůšemi. A tak jsme potkali našeho bratříčka *střevlíka Scheidlerova*. I skrze toto setkání můžeme chválit Pána. A tak jsme chválili Pána a kochali se krásou stvoření, která je tu přímo jen a jen pro nás.

Svatý František miloval znamení kříže. I my nosíme své TAU, a tak jsme chválili a velebili BOHA v živém znamení TAU (*fotka*). Bože, ty nám dáváš každý nový den, abychom ho žili pro Tebe, ke Tvé chvále a slávě – Pane Ježíši, uč nás žít s Tebou, v Tobě a skrze Tebe.
Ježíši, důvěřuji Ti.

Jsem hříšník,

každý den zrazuji svého milovaného Boha svými skutky, svou pýchou, svým hříchem. A Bůh mě pořád miluje – obrušuje mé srdce i duši – uzdravuje mou lásku a říká mně, i nám všem: pojď za mnou – Nebojte se, už jsem za vás všechny zaplatil svou přesvatou krví – MILUJI TĚ, NEBOJ SE A VYKROČ NA CESTU DO KRÁLOVSTVÍ NEBESKÉHO – A ZAČNI ŽÍT ŽIVOT BOŽÍ. Jsme nositeli Krista ve svém srdci, jsme stvořeni k obrazu Božímu.

"Bůh nás předurčil, že se staneme podobnými obrazu jeho Syna" (Řím 8,29) a "jsme spoluobčané svatých a patříme do Boží rodiny!" (Ef 2,19).

První list Janův dokonce říká: **"Víme, že mu (Bohu) budeme podobní"** (1 Jan 3,2). Jinými slovy: Bůh nás nechá spolu s Ním žít Jeho životem.

Bůh je společenství tří navzájem se milujících Osob, kteří spolu žijí v nepředstavitelně důvěrném a hlubokém osobním vnitřním vztahu. Toto společenství Otce, Syna a Ducha Svatého charakterizuje ve své nejhlubší podstatě pulsující život nekonečně tvořivé lásky, fantazie a humoru!

A tento život - což Jan pochopil z knihy Zjevení - chce Bůh sdílet se všemi, které stvořil: **"Budeme žít životem Božím, přidruženým k Nejsvětější Trojici"** (DP 39,6). K tomu nám On daruje takové vlastnosti, jaké má Otec, Syn a Duch Svatý: **tak jako tři Božské Osoby, budeme také my - ty i já - plní fantazie, lásky a schopnosti darovat se!**

Církevní otcové prvních století říkali: **"Bůh učiní člověka Bohem účastí."**

Věčný život není jen záležitostí mezi duší a jejím Bohem.

Na věčnosti se dovrší také všechny naše mezilidské vztahy.

Boží království, které začíná již nyní a podobá se hořčičnému zrnku, dosahuje dokonalosti na věčnosti a bude přitom mít společenský rozměr.

Když Ježíš říká: **"V nebi se již nebudou lidé ženit ani vdávat,"** (Mk 12,25) míní tím, že v **Božím království si budeme všichni navzájem partnery.**

To znamená: **budeme si všichni navzájem tak blízcí, tak ohleduplní, a tak navzájem do sebe "zamilovaní", jak si to představujeme v ideálním manželství.**

Čeká nás život plný náklonnosti a přátelství nejen vůči Bohu, ale i vůči každému člověku.

A právě toto už můžeme zažívat zde na zemi, být si bratry a sestrami, podle příkladu bratrství svatého Františka.

A co říci na závěr, snad jen podle příkladu na fotce naší sestry – vyskočme ze svých hříšných životů, blíže k nebi – otevřeme svá srdce a řekněme, společně se Samuelem své: ANO, PANE, TADY JSEM, TVŮJ SLUŽEBNÍK NASLOUCHÁ. Vždyť pro Pána neexistují žádné překážky.

Čerpejte z pramenů života, adorujte našeho Pána Ježíše, učme se ze slova Božího a naslouchejte hlasu Trojjediného Boha.

Žehnám ti v přesvatém Jménu PÁNA JEŽÍŠE KRISTA a vyprošuji ti nekonečnou Boží lásku pro tebe i tvou rodinu, vyprošuji ti všechny dary a plody Ducha Svatého, vyprošuji ti dar svatosti už zde na zemi. Pán tě naplní Svým pokojem, láskou a pokorou, ať dojde požehnání každý člověk, kterého jsi potkal /a/ nebo ještě potkáš. PÁN TI ŽEHNEJ.

Bratr Tom Maria Becket

MARAN ATHA – PÁN PŘICHÁZÍ.